

Врста зависне реченице:	синтаксичка функција	знак распознавања	пример	Пази!
Изрична реченица	објекат	шта?	Прича се <u>да су волели да уче.</u>	Глагол говорења, мишљења или осећања у главној!
Односна реченица	атрибут, апозитив, субјекат, објекат	какву, коју? ко?	Посматрам девојку, <u>која воли да учи.</u> <u>Ко воли да учи,</u> две среће граби.	Односи се на именицу испред, или именички појам
Временска реченица	ПОВ	кад?	Милан учи, <u>чим се пробуди.</u>	
Начинска реченица (поредбена)	ПОН	како?	Милан учи <u>као да се спрема за такмичење.</u>	
Месна реченица	ПОМ	где?	Радићемо, <u>где обично учимо.</u>	Не мешај са односим!
Узрочна реченица	ПОУ	зашто?	Положио сам, <u>јер сам учио.</u>	Не мешај са намерним!
Допусна реченица	По допуштање	иако, мада, премда	<u>Иако нисам обнављао,</u> све сам научио.	Увек иде само са овим везницима!
Условна реченица	ПОУ	ако	<u>Ако научим,</u> положићу.	Радња се дешава пре радње главне реченице, али није остварена, ; if реченица
Намерна реченица	ПОЦ	да+презент, да+потенцијал *како	Учим <u>да бих положио.</u>	Модална је!
Последична реченица	последична допуна	тако, толико	Толико сам учио <u>да сам лако положио.</u>	Увек су после главне